

BIBLIOTEKA
SHTETIT

QSH-1
B 37

Sadik Bejko

KU E KA
FOLENE
BILBILI

poezi

891.985-1

014-1

1337

11554

80285

Sadik Bejko

KU E KA
FOLENE
BILBILI

poezi

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

PLACED IN THE

E shtunë, mesnatë

E qeshura ngroh buzët tona të çelura,
ashtu si ngrohtësia e klimës në maj,
që rrit trëndafilat dhe humorin e mirë
e njeriu me të tjerët do t'i ndajë.

Është e shtunë, mesnatë, jemi nën tokë.
«Ç'të kenë», thotë me vete brigadieri,
e qeshura e së shtunës bie mbi veshje grash,
mbi aroma flokësh, mbi ngjyra ylberi.

Si kontrasti i fortë i ekranit televiziv,
është figura jonë me qymyr ngarkuar,
ne, arkitrarët, gjithmonë të fuqishëm,
ku jeta ngrihet, hedh vallen e gëzuar.

Puna e ngroh të qeshurën mbi buzët tona,
të qeshurën e ndezur mbi natën dhe shkëmbinjtë;
ajo del që nga këto galeri të lagështa
shkon tek sallat tona me muzikë e dritë.

Pesha e nëntokës

Çdo ditë marr baltën për minat,
tek eci nën shkëmbin e natën e nëntokës,
mendoj se çdo njeri, me mënyrën e tij,
sipas gjithë rrugëve është i lidhur me tokën.

Ja, kjo baltë me rrënjë lulesh,
me rrënjë të forta lisash mali,
është dora që më zgjatet nga toka
te kjo natë shkëmbi e minerali.

Njeriun vetëm toka s'e bëka të lumtur,
ndaj sulet në qiejt, akujt, detet e stuhishëm;
po në trastën e tij buka, frutat apo uji
i zgjaten nga toka si litarë të pazgjidhshëm.

Nën tokë, shkëmbit që të zë rrugën
kjo baltë përmbi minat i vë supet,
gëzimi njerëzor kështu bëhet më i madh:
mbi natën e shkëmbin fitojnë lulet.

Marr baltën në trastë tek hyj në minierë,
ndiej se lidhem padukshëm me shumë shokë,
secili nga ne mban pak dhe mbi supe,
të gjithë bashkë mbajmë krejt këtë tokë.

Letër

Në fytyrë kam qymyr të vijëzuar nga djersa,
në sy borën e malit të bukur ballë meje,
në duar dy lule bajameje,
nën këmbë është balta e arave
e thellë në zemër shqetësimi e malli i bardhë
për ty që më je larg
e plot ankthe për lindjen e parë.

Prap' yni është ky mëngjes shkurti,
lulet, thëllimi i tij,
dashuria e përpjekja janë tonat.
Ndaj zemër, zemër të fortë, mikja ime,
se qymyri shndërrohet në zjarr,
bora e malit në ujë
për banjën e ngrohtë të atij që presim,

lulet do të lidhin fruta për të,
balta do t'i japë kallinj,
pastaj ... ai do përralla,
lodra e libra të rinj...

Së fundi, vë në këtë letër
këto dy lule bajameje;
është dashuria ime për ty,
shembëllimi njerëzor i bashkimit të dy duarve.